

"GLAS NARODA"

VOICE OF THE PEOPLE

Owned and Published by Slovenc Publishing Company, (A Corporation)
Frank Baker, President; Ignace Hude, Treasurer; Joseph Lupsha, Sec.
Place of business of the corporation and address of above officers:
216 WEST 18th STREET, NEW YORK 11, N. Y.

51st Year

"Glas Naroda" is issued every day except Saturdays, Sundays
and Holidays.
Subscription Yearly \$7. Advertisement on Agreement.

ZA CELO LETO VELJA LIST ZA ZDRUŽENE DRŽAVE IN KANADO:
\$7.—; ZA POL LETA \$3.50; ZA ČETRT LETA \$2.—.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno sobot, nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA", 216 WEST 18th STREET, NEW YORK 11, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-1243

RAZPOLOŽENJE VELIKEGA TEDNA

Ko smo se hodili v deželi našega rojstva po travnikih in poljih, so se nam ob tem letnem času smehljale v lice prve pomladanske cvetlice. Po hostah je že brstelo in zelenelo drevje, po vrtovih so se breskve in češnje odele z belo-rdečim cvetjem.

Nežne pomladanske sapa so nam božale lica; ptiči so žgodeli po grmih, vsa narava je bila prebujena. Tudi v nas je vse začelo oživeti.

Za s tiho nedeljo je zavladal med nam resni velikonočni čas. Cvetno nedeljo smo nosili butare v cerkev, vsako se je pripravljal postaviti z največjo. Nato se je pričel Veliki teden. Četniki, so v večjih gručah hodili v hram molitve in premišljali zadnje dneve življenja Nazareca. V duhu smo videli, kako se je jeruzalemska množica pozdravljala in pred njim polajala na pot palmovih vej. Nekaj dni pa je le poteklo, ko je bila množica postala podivjana druhal in kričala na vse grlo: "Križaj ga!"

V duhu smo Ga videli stati pred strogi sodniki; videli smo Ga, kako so Ga bili v obraz, Ga bičali in Mu na glavo postavili trnjevo krono; nazadnje so Mu naložili križ, ki Ga je nesel na Kalvarijo in tam so Ga križali. Spremljali smo Ga v duhu na tej težki, trpljenjski poti in zamislili se nam je v srec. Jeza se je dvigala v naših srcih na one, ki so vse to storili.

Pa prišlo je Vstajenje, Velika nedelja in tedaj smo Ga videli poveljanega in veselejšega razpoloženja nas je objelo. Ž njim smo šli skozi trpljenje, ž njim smo vstali in v naših srcih je vstalo veselje.

Danes nam hite naše misli v rodne kraje, kjer je naš narod en sam Nazarejec, ki hodi skozi Veliki teden in prenaša trpljenje, ki je podobno trpljenju mučenika vseh mučnikov.

Kristus je šel skozi Veliki petek in tretji dan je vstal. Slovenski narod še vedno preživlja Veliki petek, katerega niti biti konec. Ali bo doživel vstajenja dan?

Če Slovenija je že danes en sam velik grob, v katerem ležijo kosti tisočih naših bratov in sester. Pa Veliki petek se še vedno nadaljuje, vedno večji je grob našega naroda.

Slovenski narod je na Kalvariji že tri leta. Oziral se je okoli, da bi mu prišla od kod kaka pomoč. Toda pomoči od nikoder. Tedaj pa je zakričal na ves glas: "Dalec je car, a Bog je visoko!" Tedaj je izprevidel, da se more zamesti samo na svojo pest in šel je boj bojevati brez upa zmage.

Kmetič je zapustil dom, polje in plug in s svojo družino, kolikor je je še ostalo, odrinil v hoste in tam se bje še danes na življenje in smrt. Koliko se jih bo vrnilo iz teh bojev? Malo, bore malo!

Sedaj se bližajo za naš narod najhujši časi, kajti na njegovi zemlji se bodo borile milijonske armade in predno bo srta in ubita nemška pošast, bo še marsikateri naš brat legel v grob, še bolj bodo porušene vasi, kot so bile dosedaj. Najhujše prihaja sedaj nad naš narod. Ali jih bo še kaj, ki se bodo dvignili iz razvalin in bodo mogli obhajati dan vstajenja?

Kriste, daj!

Japonci povečujejo pritisk na Imphal

Japonci stalno povečujejo svoj pritisk na 200 milj dolgi fronti v Indiji ter so zasedli Imphal-Kohima železnico na razdaljo 15 milj. Prodirajo tudi čez Naga gorovje nad Kohimo, 80 milj od Dimapur ob Bengal-Assam železnici, ki je poglavitna proga za ameriško armado v severnem delu Burme.

Piščeta niso za igračo

Ameriška družba za preprečevanje krutosti proti živalim, kakor je znana pod angleškimi kraticami ASPCA., je poslala prednikom angleških listov za

objavo članek, ki pravi, da stariši naj ne kupujejo piščet za igračo otrokom. Članek pravi, da je tudi poljedeljski departement proti temu, da se otroci igrajo s piščeti, ker navadno poginejo in je zato tem manj piščancev na trgu.

Da se poraba piščancev za otroške igrače prepreči, so nekatere sodišča izdala nekatere odloke, po katerih prodajalec kupcu ne sme prodati manj kot šest piščet.

Šest in več piščet po sodnijskem izreku tedaj pomeni koščerejo, manj kot šest pa igračo za otroke. — Farmerji pa imajo piščeta za kokošjerejo in za igračo otrokom.

OPATTELJEM je znano, kako se je vse podražilo, in ravnotako tudi tiskovni papir in druge tiskarske potrebščine. Da si rojaki zagotovijo redno dopolnjevanje lista, lahko gredo upravnistvu na roke s tem, da imajo vedno, če le mogoče, vnaprej plačano naročnino. **ALI NE BI OBNOVILI SVOJO NAROČNINO ŠE DANES?**

SPOMINSKI RADIJSKI PROGRAM 27. MARCA

Po iniciativi Zdrženega odbora se je vsilil dne 27. marca na mestni postaji WNYC radijski program v spomin tretje obetnice prevrata v Jugoslaviji.

Glazbene točke programa so vključevale nastop naših priljubljenih mladih pevk, Miss Ann Kopic in Olga Turkovich, kateri sta zapeli par lepih slovenskih in jugoslovanskih pesni ob otvoritvi programa. Za njima je zapela Zinka Milanov, pevska Metropolitane opere pesni "Mala Floramy" od Tija Doroviča in pa "Imam djevojko," ki je kompozicija Konjeviča. Kot govornik je nastopil Sava Kosanović in program je zaključil Goraninov oktet, ki je ob spremljanju harmonike in klavirja, podal pesem "Partizanka."

Značaj prevrata 27. marca 1941. je bil prikazan v sledenjem govoru, ki ga je v angleščini izvajal Mr. Kosanović.

"Pred tremi leti je bil položaj v Evropi zelo težak. Anglija je bila sama v boju s Hitlerjem. Grčija se je herojsko borbila proti Italiji a Amerika in Sovjetska Rusija še nista bili v vojni. Na kontinentu je vladal mrak. Demokracija je bila v moralni depresiji, a nacezem pa na svojem vrhuncu. Hitler je v tem času priredil na Dunaju manifestacijo sile osiščar. Ciano in japonskim ministrom vnanjih zadev. Matsonkom. Pozval je predstavnike jugoslovanske vlade, da podpisajo Trozvezni pakt."

"Medtem, komaj 36 ur po podpisu sramotnega pakta, 27. marca 1941, se je dvignilo in bruhnilo na dan razpoloženje jugoslovanskega ljudstva liki vulkan. Zrušena je bila na mah apizarska vlada, princ Pavel je bil vržen s prestola regentstva in z njim vsi ministri, ki so podpisali Trozvezni pakt. Brez direktne zveze s skupino ljudi, ki je izvedla v Beogradu državni preobrat, je narod v večini jugoslovanskih mestih in krajih spontano vzletel do goveda na znanje z razumevanjem. Po vsej Jugoslaviji je odjeknila pesem: 'Oj, Hitler, Hitler, ti boš zgubil glavo na Balkanu.' Narod je govoril v preprostem jeziku, enostavno, kajti narod veruje v zmago pravice nad krivico in dobrega nad zlom. Mi smo se zavedali kaj je pomenilo za 15 milijonov Jugoslovancev obkoljenje po 150 milijonih nacistov in fašistov. Ali v vprašanju po samega je bilo nekaj več nego zgolj fizična varnost — bilo je čuvanje ideala in morale.

Jugoslavoji so si naložili strašno žrtv. Njih odločitev je zdela v tistih dneh kakor herojsko samomorstvo. Ali ne, to je bil užig! Dogodiljaji so pokazali, da je bil ta korak z vidika Slovečanstva in zgodovine inteligentna žrtv. V onem času moralne depresije demokracije je bil jugoslovanski 27. marec hujši moralni udarec za Hitlerja in najjačji dokaz, da ni uspel v podrejanju Evrope. Dogodiljaji so tudi dokazali, da je 27. marec izzval Hitlerja na odloke, ki so mu pokvarili načrt udara na Rusijo in ga zadržali za šest tednov. Pokvarilo mu je tudi načrt v Afriki in kasneje so dogodki pokazali jasno, kako katastrofalno je bilo vse to za osiše.

In tudi, če bi bilo resnica, kar je rekel Hitler jedva tri mesece po 27. marec, "da Jugoslavija več ne obstoja," bi 27. marec ne izgubil svojega pomena in značajne odločnosti. In kaj se je medtem v resnici godilo v Jugoslaviji — medtem časom treh let? Duh, ki je kakor vulkan planil iz duše naroda pred tremi leti, je obdržal pri življenju najčudovitejšo borbo, katere neprestano dela preglavice sovražniku. Po uradnem zlomu Jugoslavije se je na stoterih mestih pojavil odpor ljudstva, ki se je konč-

no zli v velik jugoslovanski demokratski pokret pod maršalom Titom. Vsi Jugoslavoji — Slovenci, Srbi in Hrvatje — vseh ver — pravoslavne, katoliške, muslimanske in judovske, — so se spojili v en sam velik, nezlomljiv ljudski pokret, ob katerem se že več kot tri leta lomi ena Hitlerjeva ofenziva za drugo. In ta pokret danes po Churchillovem izjavljanju drži na terenu več nacijskih divizij nego zavezniška fronta v Italiji. Istočasno pa nosi tudi duh prave demokracije, katere, ne samo da hoče ustvariti veliko demokratsko federativno Jugoslavijo, nego bo tudi prerodila ves Balkan in celo centralno in vzhodno Evropo.

Tekom teh treh let je bilo mnoge slabega razumevanja jugoslovanske borbe. Požrtvovalna borba Jugoslovancev, ki je rešila tisoče in tisoče ameriških in angleških življenj, je bila prikazovana kot anarhija, kot civilna vojna, revolucija in bratomorstvo. Pri tem se je pozabljalo, da tiranije in diktature smatrajo vsako težnjo za svobodo za revolucijo. Habsburžani so menili, da je revolu-

ZLE POSLEDICE VOJNE

Dorethy Thompson je v svojem nedavnem radio govoru zelo dobro komentirala, in opredelila zle posledice vojne. Rekla je med drugim, da je poleg vojakov na bojni fronti treba vzeti v obzir tudi domačo fronto, to je, da je treba posvetiti našo pozornost na razmere delavcev, ker ti tudi vrše herojsko delo z izvrševanjem vojnih potrebščin. Delavski očetje in matere delajo dolge ure, da dovzamejo gigantne količine teh vojnih naprav, s čimer dokazujejo, da vrše po-
verjeno jim nalogo odlično, da se z delom žrtvujejo do skrajnosti, da poleg nr zaposlenosti nimajo niti časa si napraviti potrebne tople hrane in isto tako ne svojim otrokom, ki so za časa njih odsotnosti samini sebi prepusteni, po nezakurjenih stanovanjih, ali pa se v gručah zbirajo po ulicah, kar je vse preje, kot pa v njih dobro vzgojo in zdravje.

Bridka resnica je, da bo mladina, ki dorasča v teh nezmožnih razmerah, trpela na zlih posledicah statistika nam že sedaj kaže, da je na posledicah zadnje vojne 40 odstotkov mladine nenormalnega stanja, po tej vojni pa jih bo še toliko več, ako bodo ostali merodajni krogi v tem oziru brezbržni.

Za vzdrževanje enega vojaka stane vlado 62 centov dnevno, za vzdrževanje enega otroka pa 17 centov na dan. — Je rekla Dorothy Thompson, kar je itaka malenkost, da je nepojmljivo, zakaj bi se vlada bala teh stroškov za zdravstveno in vzgojno stanje sedanjih mladine. Iz te malenkosti ne vsote dnevno bi dobil otrok v šoli toplo hrano, in prostor za igranje, kjer bi počakal, dokler se stariši ne vrnejo z dela.

Smatrati je vsekakor, da je moralna dolžnost vladnih organov, da skrbijo, da kolikor največ morejo odpraviti in omiliti tragične razmere med delavstvom, ki se v teh vojnih naporih z nadčloveško močjo trudijo, da izvrše čim več potrebne orodja, za čim prej njo zmago.

Slično je moralna dolžnost vlade, da poskrbi pogoje za otroke, potom katerih bi zamogla sedanja mladina dorasti, vzgojno in zdravstveno krepka s čimur bi bilo upanje, da bi vsaj prihodnja generacija skušala biti pravico ljubna in da bi vzajemno sodelovala na polju znanosti v splošno blagor človeštva.

Iz tega komentarja nam je Dorothy podala velike bridke resnice, zadela je v jedro, iz

Rojake prosimo, ko pošljejo za naročnino, ako je vam le priročno da se poslužujejo — UNITED STATES POSTAL MONEY ORDER.

cija ako narod zahteva svobodo tiska. Tiranija smatra za revolucijo ako narod zahteva pravico tajnega glasovanja. Za fašizem je revolucija, ako človek hoče, da je upoštevan kot človek. Medtem pa vemo, da so to osnovna načela, na katerih stoji ta velika dežela Lincoln in Washingtona. In če bi ona dva imela odločiti v tem praven, sem prepričan, da bi dvignila enak odpor ljudstva, kakor ga vodi maršal Tito in Osvobodilna vojska Jugoslavije. Zato ljudstvo Jugoslavije v svoji nadčloveški borbi pričakuje in prosi ljudstvo Združenih držav za razumevanje in moralno pomoč.

Smrt fašizmu! — Svoboda narodu!"

katerega izvira največje človeško zlo, o čemer bi se dalo in je potrebno, da se komentira in piše dolge kolone, kajti od vzgoje in krepkega zdravja je odvisno blagostanje človeštva prihodnje generacije.

Ko človek posluša vse te različne radio govore in premišlja je o neverjetnih bestialnostih, ki se dogajajo, se z bolečim srcem vprašuje, da kako je vendar mogoče, da se civilizirani ljudje zamorejo tako barbarško pobijati med seboj?

Vse kaže, da je za nastajanje teh vojn v kratkih presledkih povod, ta prokleta strast pohlepa, po izobilju in vladne oblasti: to je demon, zaradi katerega se prodiva človeška kri, zaradi česar trpijo brezmejno gorje oni, ki so brez krivde potegnjeni v ta vojni pokolji.

Grozote, ki se vprizarjajo nad prizadetim ljudstvom, so nepopisne, in njih bolečine neizrekljive; ni ga lečila za boleče skrbi matere za svoje sinove, ki se bore po daljnih deželah, po smrtonosnih bojnih poljanah, in ni ga tolažila za uboge matere ob izgubi svojega sina — bolečim čustvom prizadetih mater izrekan globoko sožalje.

Če bi prihodnja generacija strnila vse svoje znanstvene sile za odpravo vojnega zla, in bi s svojimi vzajemnimi močmi delala v prid blaginje človeštva sploh, bi s tem oprala grdi madež na civilizaciji in priborila človeštvu njih zasebne naravne pravice, katerih v sedanjem družabnem sistemu nimamo. Tvoja dokler se bodo znanstvenost izrabljala v komercialne svrhe, in se nameroma gojila ignoranca med delavstvom in misliti na pravičeren preobrat v sistem človeške družbe, vsaj v bližnji bodočnosti ne.

Christina Moseley

RACIJONIRANJE ŽIVEŽA

Predelan živež — največ zelenjava, sočevje in sadje, modre znamke A8, B8, C8 D8 in E8 v knjižici 4, so veljavne do 20. maja. Vsaka velja 10 točk.

Meso in maslobo. — Rdeče znamke A8 B8, C8, D8, E8 in F8 v knjižici 4, bodo veljavne do 20. maja. Vsaka je dobra za 10 točk.

Sladkor — znamka 30, v knjižici No. 4, dobra za 5 funtov, veljavna do 31. marca. Znamka 40 bo veljavna do 28. februarja 1945.

Čevlji — znamka 18 v knjižici No 1, in zrakovna znamka 1, v knjižici No. 3.

RAZGLEDNİK

Piše Anna P. Krasna

VELIKA NOČ

Nekje globoko v duši živi spomin na jasn solnčen dan, na lepo pometeno dvorišče, praznično opravljeno sosedo, na lepa rožnata lica matere v najboljši obleki in očeta čitajočega časopis na klopi pred hišo ... na brate, ki so hoteli na trato k svojim tovaršem, da jim pokažejo pirhe in pomoranče. Od nekdaj pritrkavajo zvonovi in v kapelici pred dvoriščem brli se celo v spominu z belkastim žarom oljnata lučka pred iz lipovine izrezanim kipom matere in deteta ... pred obema se klanjajo krasne bele lilije, katere je odgoviti mati ... mati, ki je ljubila cvetje nad vse na svetu ... mati, ki je vsako leto ob Velikonoči umila obraz matere in deteta in očistila modro obleko matere ter spoličala na blek njene pozlačene uhane.

To je bila Velikonoča otroških dni.

Velikonoča, ko so bili pomladni cvetovi, kakor tisočere prikazni iz dežele — pravilje in je radovedno in občudljivo oko otroka obstalo ob čudoviti krasoti zametno-mehkih trobenjic, rožavčkov, vijolic, zvončkov petelinčkov in bogve kaj drugih cvetov, ki jih je za poredoma rodila pomlad.

Velikonoča, ko se je v lahmem vetriču vsipalo na poti cvetje črešnjavih dreves ali pa so rdeli po bregovih in vinogradih morda malo zakasneli breskovi cveti, po poljih pa je zelenela trava in spreminjala pokrajino v čarobno sliko.

Solnce, ki je sijalo v tistih dneh, ni nikdar izgubilo svoje prijetne toplote in če le človek hoče, ga prikljče nazaj, mu nastavi lice in pusti, da ga pobaža mehko in ljubeznjivo, kakor materina roka.

A poleg tega lepega spomina so še drugi, ko je tudi sijalo solnce, a njegova toplota ni več dosegljiva ... ker doba otroških dni je že bila tedaj mino ... v žaru solnce se bleste bajoneti, med zvonjenje odinaga zvona udarjajo težki korački vojakov ... daljno gromenje topov ... sosedo hodi nekako tožno okrog ... materino lice je sicer še rožnato, a ne več sveže in polno, kot nekdanj ... oče čita v listu vojne vesti ... bratje so bogvekje ... samo materine lilije so enako lepe in obraza matere in deteta sta umita in čista ... lučka brli v slabem olju ... uhani so bolj počneli ... cvetje v naravi je enako krásno, a oko gre preko njega.

Zaman se smehljajo vijolice v gosti travi, zaman stresajo črešnjevci drevesa svoje snežnebele cvete in spuščajo belo lepoto na tla ... oko ne utegne obstati ... oko počiva na odprti knjigi in tam je zapisana pesem, prerokba, ki se je izpolnila, vrstica za vrstico se vtiška v mlado dušo in pred očmi vstaja slika Soče ... slika bitke ... krvi ... mrtvih ... ranjenih ...

Zaman se smehljajo vijolice v gosti travi, zaman stresajo črešnjevci drevesa svoje snežnebele cvete in spuščajo belo lepoto na tla ... oko ne utegne obstati ... oko počiva na odprti knjigi in tam je zapisana pesem, prerokba, ki se je izpolnila, vrstica za vrstico se vtiška v mlado dušo in pred očmi vstaja slika Soče ... slika bitke ... krvi ... mrtvih ... ranjenih ...

NOVA IZDAJA
Hammondov
SVETOVNI
ATLAS

V njem najdete zemljevide vsega sveta, ki so tako potrebni, da morate slediti današnjim poročilom.

Zemljevidi so v barvah.
Cena 50 centov

Naročite pri: "GLAS NARODA", 216 West 18th Street, New York 11, N. Y.

In ko bo vse to končano, kaj potem? Kakšna Velikonoča? Na odprto knjigo padajo beli cvetovi in mišči ugibljejo in ne najdejo odgovora.

To je bila Velikonoča mlado stiš ... zastrte z vojno.

Zvonovi spet zvonijo ... sosedo je oblečena praznično, njen obraz je postaran ... moč je dobil v vojni malarijo ... materinega rožnatega lica ... več ... oče ne čita več časopisa ... krasnih lilij ni več ... vojna in smrt jih je vzela ... mati in dete sta nekako zapuščenjena ... v solnce se bliskajo tuji bajoneti, tuja govorica zveni okrog ... Velikonočne misli hite v daljni neznan svet ... zakaj zdaj je odgovor tu in misli ne ugibljejo več ... misli si žele v svobodno daljino deželo, se boje suženjstva, ki je na poti ... v prelepo primorsko deželo.

In zdaj spet prihaja Velikonoča ... cvetje, zelenje, ptičje petje ... regljanje strojne ... prasketanje plamenov, ki požirajo mlene primorske vasi ...

Kje je zdaj sosedo? Ali še stoji domača hiša? Kje so zornika dekleta, kje otroci domače vasi?

Iz gozdev in gor se razlega klic po svobodi. Soča kipi v prerokski jezi poeta in požira trupla sovražnikov ... Vstajenje prihaja ... narod je raztepen na štiri vetrove, a oni v hostah čakajo na končni udar ... bratje se družijo za zednjenje domovja in baklja svobode žari ... Primorje, dolgo zasušeno, meče stran okovo in gre nasproti velikemu dnevu osvobojenja.

DRŽAVLJANSKI
PRIROČNIK

Knjižica daje poljudna navodila, kako postati ameriški državljani v slovensčini.

Cena 50 centov

Dobite pri Knjižarni Slovenic Publishing Co., 216 West 18th Street, New York 11, N. Y.

ŽIVI
IZVIRI

Spisal IVAN MATIČIČ

Knjiga je svojevrsten pojav v slovenski književnosti, kajti v nji je v 13 dolgih poglavjih opisanih 13 rodov slovenskega naroda od davnih početkov v starem slovanstvu do današnjega dne.

13 poglavij — 413 strani
Lično v platnu vezana.

Cena \$2
KNJIGARNA
SLOVENIC PUBL.
COMPANY
216 W. 18th Street
New York 11

Dopisov brez podpisa in osebno ne priobčujemo. Dopis na četrtino številke naj bode v našem uradu najkasneje v sredo jutraj.

Dopis se nam vedno dobrodolet, ker imamo vse naše čitatelje in so s njimi naši rojaki takorekoč med seboj pogovarjali.

Vesti iz slovenskih naselbin

VELIKONOČNO RAZMIŠLJANJE

Danes, ko to pišem je Ovet na nedelja, pa je tako hladno vreme, da bolj izgleda, da se božič bliža, kakor pa Velika noč. No, pa bomo že enkrat pričakali lepih toplih spomladanskih dni, da si bomo šli lahke regrada nakopat, pa zabljene žgancev zraven in mese na klobasa, pa bodo vsi vitamini zraven od A do Z. Pred vojsko nismo dosti slišali o vitaminih, zdaj jih pa zbirajo priporočajo na radio, na primer sladko zelje, fižol in mesa, črna ričeta in vse, kar smo mi "greenhorni" jedli že doma. Tudi tukaj si znamo skuhati, kar bi dosti tukaj rojenim Američankam prav prišlo, da ne bi bilo treba zbirati teh tokenov in pointov za v prodajni, da si nakupi kaj v klenah. Pa ni toliko dela, odpre in do ne na mizo, pa ima večerjo gotovo.

No, pa naj malo opišem, ko smo ravno v velikonočni dobi, kako smo se pa imeli pri nas v starem kraju. Ta čas, recimo velik teden, se pred ono vojno, ko smo bili vsi skupaj doma, razen starejšega brata, ki je bil tukaj in ga krije črna zemlja že od leta 1918. Naj v miru počiva! No, pa nazaj k velikemu tednu. Če je bilo le-povreme, smo delali po njivah, pa ne, moški so šli v gozti ženske, kar jih je bilo pri hiši priletnih so malo čedile po hiši in po sobah, pobrisale prah ali pajčevine okrog podob, ki so viselo navezane po steni. Se najraje pa so šle v cerkev in so se začele molitve v sredo po polnoči in potem do petka. Najbolj je bilo pa težko pregnati.

Veliki petek, ko ni bilo žganja, ocv na mizi prej, kot ob enajstih. Oh, to so bili skušnjave! Tani v eni skledi se hladi pre-če, na stolu pod težkim kamnom je bil žolodec, da se je po-htadil zadnji dan, namreč da so ga dali požegnati in pa kolač.

To je bilo lušno na Veliko nedeljo, ko so nam mati odrezali velik kos kolača, kos žolodec in kos plečeta. Pomaranče, pirhe in jabolka smo mogli vzeti prve na tešče in pojesti. So privedali, da nas ne bo zgaga pekla in pa glazek slivovca, kar je bilo odrastlih, za nas pa kavca.

No, ta ni bila zmiraj v loncu, kot jo imamo tukaj in je bila le iz jecmena ali pa iz pšenice. Pa veseno je bila dobra za večsih. Nalili so vanjo dosti mleka, pa malo sladkorja, pa smo mislili, da smo v ta malih nebesih. Saj si dostikrat mislim, kako smo bili v starem kraju, pa vseeno smo bili veseli in zadovoljni in zdravi. Tukaj smo se navadili na bolj udobno življenje, pa precej kritiziramo. Menda tak veter piha med nami in po vseni božjem svetu ko smo tako daleč prišli v civilizacijo, da ni več greha ne sramu in ne nasitnosti med našimi vladarji in kapitalom, da se mora človeštvo mučiti in trpeti in umirati po bojnih poljanah po vsem svetu, pa se marsikdo vpraša, za koga, pa nikdo ne ve odgovora.

Sani si lahko mislimo, da če bi ne imeli velikih dobščkov od tega, bi že zdavnaj bil konec tega klanja. Marsikatera mati bo mislila na sina, mogoče pride za Veliko noč domov, ali kje je in če je zdrav in živ, kako um je, ve samo on. Nekatera solza je že potekla po licu skrbne matere za sinom in nikdo je ni vprašal, ko je bil mladoleten in slabi časi, ali imaš kaj dati mu jesti, imaš obliko za njega, ali kar mu je potrebno.

Želim vsem čitateljem in čitateljicam vesele Velikonočne praznike in uredništvu ter listu pa dosti novih naročnikov. S pozdravom,

Ivana Rupnik,

Coverdale, Pa.

GROB SE ZA GROBOM

VRSTI...

Po dolgi bolezni je umrl v Clevelandu Anton Zupančič, p. d. Urbetov Tone, star 79 let. Doma je bil iz vasi Žalne, far-Žalna, odkoder je prišel v Cleveland pred 42. leti. Tukaj zapuščala soprogo Rosie, hčer Vero Riegler, dva vnuka in dva nečaka Lawrence Zupančič in Frank Troutel.

Dne 17. marca je po dolgi in mučni bolezni umrl v Delagua, Colo., Tony Fatur, star 66 let in doma iz Bača pri Knežaku na Notranjskem. Tu zapuščala žena, dva sinova (eden je pri vojakih), tri hčerke, brat in več sorodnikov.

TO JE KNJIGA, KI JO BOSTE RADI IZROČILI SOSEDU, DA JO PREČITA

THE INCREDIBLE TITO
Man of the Hour

V angleščini izpod peresa slovitega pisatelja

Howard Fast-a

Povest o bojih Jugoslovancov za svobodo, o čemer ni bilo pisano še nikdar poprej.

"Najbolj razburljiva povest v 27 letih!"

Stane 25c v uradu — 30c po pošti.

Ker je anloga teh knjižic zelo omejena, je priporočljivo, da pošljite naročilo prej ko mogoče. K naročilu priložite v dobrem zavrtku gotovino oz. znamke (Združenih držav). — Naročite lahko pri:

KNJIGARNI SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
216 West 18th Street New York 11, N. Y.

PLESNA VESELICA

V PITTSBURGHU.

Bliza se Velika noč Marsikateremu uidejo nazaj spomini na praznike, ki jih je obhajal nekda doma v Sloveniji. Kako veličastno so bučali zvonovi na jutro Vstajenja. Preko poljan se je razlegalo veselo Alleluja. Tem spominom je danes primešana božest, obilato s krvjo in žalostjo naših dragih Del Bog, da bi kmalu zažaril našim trpečim bratom pravi dan vstajenja, da bi jim bil odvzel kelih trpljenja in jim izročil tovorjev vence v znak njihovega velikanskega žrtvovanja že od panitveka. Velikonočni ponedeljek — tega se je tudi vsak veselil, ker na ta dan so sekali pirhe, pomaranče in obiskovali razna zabavišča.

Da ne bodo popolnoma zapale in izumrle naše šege in navade, si je pevsko društvo "Prešeren" izbralo Velikonočni ponedeljek za zabavni večer. Slovenci, Slovenke, pridite na 10. aprila v Slovenski dom, kjer si boste vsaj malo otresli skrbi in žalosti. Za ples bo igrala godba Marty Kukovich. Kdor ne želi plesati, bo pa lahko v veselji družbi kakšno lušno pesmico zapel, ali pa se s prijatelji podebatiral o tem ali onem. Pridimo skupaj, da nepolnimo dvorano za naše pevece. Saj njih neumorno delovanje, poplačamo le z našo številno prisotnostjo. V teh časih gojiti pevsko društvo, je zelo kritična stvar. Pa naš "Prešeren" stoji kot skala in bo stal tem močnejše, ako ga bo demo podpirali, dragi rojaki, in rojakinje! Začetek plesa bo ob 9. uri zvečer. Lahko pa pridete zgodaj, ali pozneje samo pridite!

Prijateljski pozdrav vsem!

Mary Skerlong,
Pittsburgh, Pa.

ZABAVA DRUŠTVA

SV. JOŽEFA V B'KLYNU

Tem potom se sporoča vsem prijateljem in znancem, da prirediteljsko sv. Jožefa št. 57, KSKJ veselico, na Belo nedeljo dne 16. aprila 1944 v Slov. domu, 253 Irving Ave, Brooklyn, N. Y. Pričetek ob 6. uri zvečer. Za ples bode igral izvrsten orkester. Kar se tiče lačnih želodcev in suhih grl, bode pa skrbel Slovenski dom, tako da bode vsakemu po volji.

Torej pridite s celo famijlo in prijatelji in se prepričajte, da se res lahko zabavate na naši veselici. In obenem se vam sporoča, da bodejo dve osebe navzoče, katere bode 25 srečne, prva katere dobi \$5.00 v gotovini in druga oseba dobi steklenico žganja, katere bode oddana na žrebanje.

Torej ne pozabite v nedeljo, dne 1. aprila 1944 in pridite v Slovenski dom v Brooklyn ob 6 uri zvečer, ali pa pol ure pozneje. Samo vdeležite se in vam ne bode žal, ker sem siguren, da se bode res dobro zabavali, vsi kateri bodele navzoči. Vdeležite se, da vam ne bode pozneje žal! Na svidenje!

Anton Beljan,
Brooklyn, N.Y.

VSI ne moremo iti na bojišče se vojskovati proti sovražniku osebne svobode: — VSAK pa lahko pomaga pobiti sovražnika, ako kupuje WAR BONDE in ZNAMKE redno.

Ze dolgo ni bilo nobenega dopisa v Glasu Naroda iz našega lepega Norwalka. Ker sem ravno pri pisanju in danes kar nekan boljje razpoložena z mojim zdravjem, hočem nekoliko pisati o naši tukajšnji slovenski publiki.

Predno kaj več nadaljujem, se lepo zahvalim uredništvu Glas Naroda za poslano naročeno knjigo, katere sem dobila vse lepo v redu, kakor sem naročila. Iz pisarne Mr. Louis Adamiča se mtudi dobila po vašem naročilu knjigo "My Native Land" s podpisom avtorja knjige. Knjige Mr. Adamiča mi zelo ugajajo, ker so zelo zanimive in nam odkrijejo marsikaj, kar preje nismo vedeli. V tukajšnji knjižnici so na razpolago čitateljem, mislim, da skoro vse knjige Mr. L. Adamiča, pa jih dobiti je sreča, ker so vedno zunaj; znamenje, da se ljudje zanimajo zanje.

Ker sem ravno pri knjigah, naj tam potom priporočim našim rojakom po širni Ameriki knjige, ki so oglašene v Glasu Naroda, ker kdor ne more čitati angleško, ima Glas Naroda dosti lepih slovenskih knjig na razpolago in po znižani ceni. Nikjer drugje ne dobite za tako ceno tako lepih in zanimivih knjig, ki so posebno v sedanjem času prava dušna hrana, ker so naša sreča polna skrbi in bolelosti za svoje sinove, bratje in očete, ki so v službi Strica Sama po vseh državah Amerike in na bojiščih zunaj. Dobra knjiga odvne vsaj malo te tužne misli in bolelosti od srca, zato ne odlašajte, naročite si, in ne boste se kesali.

Kakor povsod drugod, tako tudi tukaj naši slovenski sinovi odhajajo v vojsko eden za drugim. Do sedaj je obklete vojaško sukunjo že 10 slovenskih fantov in mož iz Norwalk. Nekateri od teh so že sprejeli ognjeni krst na suhem, na morju in v zraku, drugi so pa raztrošeni po vseh drugih bojiščih Strica Sama. Dosedaj so se vsi živi in zdravi in še vsi vedno pišejo domov svojem.

Anton Ogrinec je bil pogrešan in dolgo ni bilo nobenega glasu od njega, zdaj je pa že dvakrat pisal, da je v Nemčiji, da je živ in zdrav da ne treba skrbeti zanj, da sam skrbi, da je zanj dobro. Bil je ujet na italijanskem bojišču dne 6. novembra 1943.

Zdaj pride na vrsto še ostalih šest naših sinov, ki so pa že vsi očetje enega, dveh in treh otrok, med njimi tudi dva moja sina.

Uboge žene in otroci, ki bodo ostali doma v vedni skrbi in žalosti za ljubelega moža in ata!

Vem, kako je hudo ženi, ko jo mož pusti samo s tremi otroci in mora iti v brutalno negotovost. Sama sem občutila to v prvi svetovni vojni, še doma v Vipavi. Bo kmalu 30 let preteklo, ko je moral tudi moj mož v vojsko, ki je bil oče tudi že trem otrokom. Kdo bi si takrat mislil, da bodo moji mali čez 30 let ameriški vojak! Kaj in koliko smo takrat tam doma ostali pretrpeli vsega slabelega, strahu, skrbi in še pomankanja hrane, poleg dušnega trpljenja, to ve samo Bog. Saj mi smo sčasoma pozabili, ko smo se po vojski preselili v to lepo deželo, v kateri smo si ustanovili vsaj razmeroma boljše življenje, kakor bi ga ime li doma v rojstnem kraju pod tujevo peto.

Pod tujevo oblastjo nismo videli nič dobrega v bodočnosti ne za nas, ne za naše otroke, in rečem, da smo bili srečni ta-

VESTI IZ NORWALK, CONN.

krat, ko smo se odločili in kar hitro odšli, ko smo dobili naše potne liste, ker kmalu nato je bilo Slovincem potovanje v Ameriko zabranjeno. Res tudi tukaj ni vsakemu z rožami pot nasuta, marsikaj pride vmes in treba je potrpeti, posebno prva leta, dokler se človek ne privadi jeziku in navadam te dežele.

Trdo smo delali, a zraven živeli lepo veselo življenje. Stric Sam je po strani gledal na nas, pa ker smo bili dobri ljudje, nas je pustil na miru, zdaj pa ni pozabil na nas, ker nas rabi, pokliče enega in drugega mladil mož v svojo službo ter terja od nas davek v denarju in krvi. Moramo ga odplačati, radi ali neradi za našo novo domovino, ko ravno sedaj potrebujemo naše pomoči. Ne smemo pozabiti, da je ta dežela naša druga mati, ki nas je odprtil rok sprejela za svoje otroke — svoje državljane.

Slovinci v Norwalku nas je samo osem družin sem priseljenih, pa še te niso več cele, ker je tu pa tam že posegla smrt med družino in pustila vrzel za seboj.

Slovinci tukaj smo iz raznih delov Slovenije, nekaj iz Domžal, iz Kranja, iz Ribnice, Vrhpolja, največ pa iz trga Vipave. Naši domovi so raztrošeni na vse štiri vetrove v Norwalku. Vidimo se le malo med seboj, ker smo preveč oddaljeni eden od drugega, zato se pa nikoli ne kregamo, ampak smo veseli, ko slučaj nanese, da se vidimo in se malo pogovorimo. Živimo vsak zase in svojo družino, le malo kdaj zahrepenimo po večji družbi, tedaj se obiščemo eden drugega.

Naši otroci so večji del do- rasli tu med ameriško mladino ene in druge narodnosti. Navzlic temu se vedno govorijo le po slovensko v družbi starejših Slovinci, med seboj seveda bolj gladko teče angleško. Poročili so se tudi z dekleti ali fanti iz druge narodnosti, le malo, da so se Slovinci znašli med seboj. Zato pa se v njih družinah radi ljubelega miru govorijo samo angleško, tako da smelo trdim, ko bomo mi starejši odšli v grob, bo šla tudi slovenska govornica z nami v grob v Norwalku.

In ravno sedaj bi bilo potrebno da bi naši otroci znali dobro govoriti slovensko, pa ne samo govoriti, tudi pisati in čitati. Koliko je slovenskih mater, ki ne morejo pisati svojim sinom in narobe. Ravno sedaj bi morali vedeti sinovi slovenskih starišev, iz katerega dela Slovenije pridejo njihovi mati in oče in rojstnega kraja inne, kje imajo svoje sorodnike v Sloveniji. Vse to bi se jim moglo prav natančno napisati, da ne bi pozabili, ker Bog ve, ako ne zanesa usoda njih korake ravno v te kraje in te vojski. Kako lepo bi bilo videti svoje in se jim dati spoznati, priti morda v očetovo hišo, videti svoje ljudi, kakor to čitamo v časopisih, kako so italijansko ameriški vojak našli svoje sorodnike na Siciliji in v Italiji, kako veselje so imeli med seboj.

Upajmo, da bo kmalu konec tega krvavega klanja in da pridejo naši fantje in možje zdravi domov, da bi bil veliki petek trpljenja za nami, da bi nam prinesla velika nedelja veselo Alleluja in mir na zemlji vsem ljudem.

Veselo Alleluja želim uredništvu in čitateljem Glas Naroda, vsem prijateljem in znancem po širni Ameriki.

Mrs. Frances Premru
Norwalk, Conn.

Velikonočno Voščilo

Vsem naročnikom in čitate- ljem "Glas Naroda" želimo, da bi velikonočne praznike preživeli v največjem veselju in pri najboljši volji, kolikor jim tega ne bo zagrenil težki vojni čas.

Uredništvo in upravnništvo
"Glasa Naroda"

VELIKONOČNO VOŠČILO

Gowanda, N. Y. — Želim vsemu osobju pri listu G. N. vesele Velikonočne praznike, posebno gosp. Anna Krasni, in drugim. Hvala za tako lepe in pomenljive članke v listu. Tudi jaz bi kaj napisal, toda moje roke niso več zato, poleg tega sem pa še tako hudo prizadet. Žena mi je v postelji že eno leto in štiri mesece, sinovi so trije v armadi, in vsi zahtevajo, da jim večkrat pišem.

Eden, ki je v Angliji lahko čita in razume, ako mu slovensko pišem, drugim dvema pa moram v angleščini, kar mi pa dokaj težko gre, toda so zadovoljni z mojo pisavo, in tako jim vstrečem, kakor pač morem.

Najiskrenejši pozdrav vsemu osobju pri listu G. N.

C. Sternisha,

zastopnik.

STARA NAROČNICA

Carbondale, Pa. — Danes Vam zopet pošljem 3 dolarje in 50 centov Money Order za pol leta. Sem malo kasna, pa mislim, da mi boste oprostili. Jaz sem že tri leta vdova in sem že 76 let stara, pa še vseeno rada berem posebno "Glas Naroda", ki ga že berem 40 let in mislim ga brati, dokler bom živa.

Prijazni pozdrav —

Vaša stara naročnica
Mary Lamprecht

KRIST JE VSTAL

Zvončki beli priklopili so iz tal, so po loki zazveneli: Krist je vstal!

Bela vrba upogiblje veje v val, šepetaje se zaziblje: Krist je vstal!

Kvisku škorec je pogledal, sfrfotal, da oblačkom bi povedal: Krist je vstal!

Solnčni žarek izza gor je prisijal, zlato vest je zlit na morje: Krist je vstal! (Utra)

POZIV SLOVENSKIM DRUŠTVOM

Združena Slovenska Društva v New Yorku obdržujejo seje vsak prvi petek v mesecu v Slovenskem Domu v Brooklynu. Če vaše društvo še ni pridruženo, pridružite se! Odbor.

Bodoči državljani naj naročijo knjižico —

"HOW TO BECOME A CITIZEN OF THE UNITED STATES"

V tej knjižici so vsa pojasnila ta zakonik za naseljenca.

Cena 35c

Knjižarna Slovenic Publ. Co.

216 W. 18th St., New York 11

45-LETNO PREISKUŠNJO

IMA

AMERIŠKA BRATSKA ZVEZA

:: AMERICAN FRATERNAL UNION ::

ELY, MINNESOTA

KI IMA

25,000 ČLANOV IN TRI MILJONE

DOLARJEV PREMOŽENJA

Organizacija je zanesljiva, nepristranska in zelo priporočljiva zavarovalnica. Zavarujte sebe in svoje otroke pri Ameriški Bratski Zvezi, ki vam nudi poljubno zavarovanje proti boleznim, nesrečam in smrti

Ako je društvo A.B.Z. v vaši naselbini, vprašajte krajevnega tajnika za pojasnila, če ne, pišite na glavni urad, Ely, Minnesota.

PROKLETA

Spisal EMILE RICHEBOURG
Iz francoščine prestavil J. L.

Komaj sem verjel svojim očem in ušesom ter gledal sem ga osupel. Potem sem pričel jokati, drugače nisem mogel! Ko bi bil imel pogum, bi ga bil objel ter imenoval svojega očeta. Hotel sem mu dati menjico, pa je ni hotel. Rekel je, da ima zaupanje vame, pa da mu lahko sčasoma vrnem znesek, kakor mi bodo dovoljevale razmere. Štirinajst dni pozneje je bila Genevieve moja žena in mogel sem kupiti hišico, v kateri stanujem sedaj v Civrju, in plačal sem za njo polovico kupn. Danes je cela hiša moja, vse je plačano, le onih tisoč frankov dolgujem gospodu Mellieru, ki se pa, kakor se zdi, ne spominja več, na to, da mi je posodil nekdanj.

To pa ni še vse, kar je vaš oče storil zame, gospodična. Nekega dne — bil sem takrat osemnajst let star — sem neprevidoma hotel čez zmurzi ljudski potok v Premicourt. Že sem bil sredi potoka, ko se tanki led udere pod mojima nogama in jaz se potopim. Nekdo z mlina, to videti, prične vpiti na pomoč! Vaš oče, ki je bil v bližini, prihitel blizu, razkri lačnjo v ledu, potopi se, poplame me, ter me privleče kvišku. Kako pa priti iz ledu? Povsod, kamor se je uprl, da bi se oba vzdignila, udri se je pod njegovo težo. Trikrat sem zadržal iz njegovih trudnih rok a trikrat me je tudi zopet prijel. Nazadnje pride več ljudi z dolgo vrvo, na koncu katere naredijo zanjko. To vržejo vašemu očetu, ki mi jo utrdi okoli trupa, in sedaj me izvlečejo. Uro pozneje zopet sem prišel k sebi ter slisal, kaj se je bilo zgodilo. Mislili so na čudež ob moji rešitvi. In čudodelnik je bil Jacques Mellier! Vašemu očetu imam zahvaliti življenje.

"O vsem tem nisem nič vedela, moj ljubi Jean Renaud," reče Lucila ganjena.

"Sedaj si lahko mislite, kako spoštujem gospoda Melliera. Nekdar se ne ugane, kako hvaležnost mu hrani to moje sreč! Vam pač lahko rečem, gospodična: Zanj bi se dal razrezati na koščke!"

"On je gotovo tega preverjen, Jean!"

"In njemu imam zahvaliti tudi, da smem skozi celo leto nositi puško, tako da lahko poleti in pozimi lovim volke."

"Ali ubijete dosti te zverjadi?"

"To leto sem ubil le enega volka; trinajstega v treh letih. Računam pa na to, da ubijem pred novim letom gotovo še dva ali tri. Jeseni, kadar je megla, in meseca decembra in januarja ob velikem mrazu postajajo volkovi vedno drzni ter zapuščajo gozdove. A če se ti, ki sem jih danes zasledoval, drznejo na dan, izvestno mi ne uidejo, to vam povem."

"Pijte vendar, pijte! Imate steklenico skoro še polno." "Ker govorim pozabimo piti, gospica. Gotovo vas zažurim!"

"Ne, tega ne, vrli Jean. Še rada vas poslušam!"

"Kako dobri ste! Vidite, gospica, vi imate v mojem sem prostorček poleg svojega očeta. Ti moj ljubi Bog, če katera gospica zasluži srečo, jo izvestno zasluži te vi!"

Mlada deklica vzdihne.

"Nu, ženjen sem bil," reče Renaud veselo. "Izpraznil sem steklenico in sem zdaj zopet močan, kakor cel bataljon."

Vstane.

"Ali že greste?" vpraša Lucila.

"Da gospodična, sicer zamudim."

"Počakajte še trenutek. Grem po obljubljeni vam zavitek, ki ga lahko vzamete kar s seboj."

"O, ne trudite se, gospica Lucila! Lahko pridem ponj jutri ali v nedeljo."

"Sedaj ne greste takoj v Civrj?"

"Ne, moram iti še do Tervoisea, imam tam izvršiti neko naročilo."

"Tako, pa pridite po zavitek ko se vračate domov."

"Takrat bode tu na pristavi pač že vse spalo, kajti na povratku se pomudim v minni fremicourtskem. Dal sem tja že pred šestimi dnevi dve vreči pšenice mlet, in ker nimam doma zdaj dosti kruha, bi mi bilo prav po volji, ko bi še danes dobil moko."

"V tem slučaju imate prav, Jean Renaud."

"Pustim celo svojo puško tukaj, ker danes težko srečam kakoga volka na odprti deželni cesti; vrhu tega bi mi bila puška še na potu, če mi mlinar da mojo vrečo moke, ki jo moram potem na hrbtni nesti domov."

"To vam bo težko, Jean Renaud."

"Saj stvar le ni pretežka in jaz imam dobra pleča."

"Ko je to rekel, je obesil puško na konjin in zapusti pristavo, rekoč:

"Teda, da se zopet vidiva, gospica Lucila, in lepa hvala. Genevieve naznamim, da ste mislili nanjo. Z Bogom!"

Sočne je zahajalo. Hlapci in dninarji so se vračali z dela. Večerja je bila zanje pripravljena, sedejo k mizi.

Ob deveti uri zapustijo dninarji, večinoma v Premicourt stanujoči pristavo. Govorilo je bilo preskrbljeno po hlevih. Hlapci so napojili konje ter napolnili jasi za ponoči.

Lucila je bila odšla v svojo izbo; čakala je ure, ko bi vse spalo, da bi mogla neopažena zapustiti hišo ter iti na določeni kraj. Mantila od črne svile, ki se je v njo mislila zaviti, je ležala pripravljena na postelji. Ugasnila je bila luč — mislil bi kdo, da je šla spat.

Slušala je, kako so potagoma vse duri zapirali, potem je čula glasove poslovi, ki so si voščili lahko noč.

Ob tri četrt na deset je zavladala globoka tišina na prtljavi. Ura je bila prišla. Lucila je mislila, da vsi spe. Moč se je. Dva moža sta čuvala ter enako jo čakala, njen oče in Pierre Rouvenat.

Deklica se zavije v mantilo in se izmuzne iz svoje sobe. Stopi tiho po stopnicah nizdol, zadržujoč sapo. Nato brž prekorači veliko vežo, odpre tenke duri, ki jih pusti odprte; tako pride v vežo, ter kmalu nato k malim stranskim vratom. Tam odmakne previdno zapah, odpre vrata in je na prostem.

(Nadaljevanje prihodnj.)

GAZNO Z DALJNEGA ZAPADA

Dolgo že ni bilo nobenega rojena 8 septembra 1865 na Go glasu iz zapada. Pa nikar ne lemo brdu, Sorska rafa. Prišla mislite, da so Slovenci od tu je v Ameriko za možem v Penn (kaj izginili iz zemeljskega po sylvanijo leta 1900. Takrat je vršja. O, kaj se! Ceravno nas prišel z njo njen brat France že res ni velik, pa vendar še obstojimo.

No, vsaj v službi Strica Sama imamo 20 slovenskih fantov, med njimi tudi našega duhovnika Rev. Fr. Edmond McGrath. Fantje so raztreseni širom sveta pri armadi, mornarici in aeroplanih od prostaka do lajtnanta.

Mr. in Mrs. Jos. Skok, imata štiri sinove vojake. John Skok je prvi lajtnant, najmlajši sin Philip Skok je graduiral za zrakoplovec in je tudi drugi lajtnant.

Mrs. Frances Tomsha ima tudi štiri sinove vojake, kateri so vsi izven Združenih držav. Pred par dnevi je bil na dopustu lajtnant Louis Keršinar, sin Andrej Keršinarja.

Na dopustu se nahaja Tony Trampush. Bil je v Alaski 17 mesecev, dopusta je dobil 21 dni. Bog ve, kam jih bodo poslali sedaj. V Alaski se nahajajo še slovenski fantje, J. B. Tomsha, Carl Petermel, J. V. Tomsha in J. Omeje. On se nahaja že tri leta pri vojakihi, pa še ni bil nikoli na dopustu. Meseca maja bodo že dve leti odkar se nahaja v Alaski; je pri Egn. Forestry Co.

Joseph Tomsha je bil na dopustu meseca januarja, pa kmalu za tem je bilo slisati, da se je oglašil in Anglije.

Lawrence Tomsha 19 letni sin Franka in Marije Tomsha, je bil tudi pred par dnevi poslan čez morje, Bog ve kam.

Johnnie Tomsha in Jackie Strojčan se nahajata nekje v Italiji pri 5. armadi, ki ima zadosti opravka z Nemci.

Srečni smo, dosedaj že zlate zvezde nismo dobili med nami. Bog daj, da bi vsi, prav vsi, prišli nazaj zdravi in srečni iz tega svetovnega klanja, da bi svetu zasijala luč svobode, ljubezni in bratstva med narodi.

Omeniti moram tudi, da slovenski prisiljeni umirajo. Pred nedavnim je v Chewelah, osem milj od Valley, umrla Slovenka Mrs. Jos. Malley, roj. Ločnikar, doma iz Ločnice pri Medvodah. Prišla je v Ameriko leta 1902. Zapuščena moža Josepha dva sinova in šest hčera tukaj v Ameriki. Če je imela kake sorodnike v starem kraju, mi ni znano. Naj počiva v miru!

Zavedno je zapustila to dolino solz in trpljenja dobra mati Marija Mrak dne 11. marca po pet mesečni bolezni. Pogrebne obrede in sv. mašo za dušnico je opravil dne 14. marca naš duhovnik Fr. Fleck. Njeno truplo je bilo položeno v družinski grob ob precejšnjem številu ljudstva, čeravno so bila grda in razoran pota. Njeno truplo je ležalo zvečer v cerkvi, kjer se je molilo rožni venec dne 13. marca ob 8. zvečer. Pokojna Marija Mrak, vdova po John Mraku, je bila

Mary Omeje
Valley, Wash.

DELAUCEV POTREBUJEJO

United Yugoslav Relief Fund potom časopisja naznanja, da potrebuje po celi Ameriki ženske, ki bi šivale obke za otroke, pletle svetle, čepice, obuvale, jopice itd. Katera ima kaj prostega časa v New Yorku in okolici, bi mogla delati v prostorih Reliefa, 11 West 57th St., vsak dan od 2. do 5. popoldne v torek in sredo, pa od 7. do 10. zvečer.

Katera bi hotela delati doma, bodisi v New Yorku ali kjerkoli v Ameriki, bo iz urada dobila potrebno.

Kdor bi hotel kaj pomagati, naj se zglasi ali pa piše na naslov: Miss Mary Vidosi, 11 West 57th St. New York, N.Y. ali pa naj telefonira Plaza 3-7291. Mary Vidosi, tajnica odbora za pomoč Jugoslaviji

Mali Oglasi

imajo velik uspeh

Prepričajte se!

VELIKA NOČ IN VOJNA

Tukaj pošiljam \$5.00 za nadaljno naročnino Glas Naroda, katerega bi zelo težko pogrešali. Obenem čestitam k 50 letnici obstoja priljubljenega lista in želim, da bi srečno vztrajal od roda do roda slovenskega naroda. Obilo uspeha, častno sem najbrže zadnja s čestitkami, pa upam, da urednik vzame za dobro. Moj mož je bil naročnik, ko pa je enkrat na teden list izhajal. Še celo ko je odšel v stari kraj, ga je tudi tam našel list in sem ga tudi brala jaz.

Novic ni posebnih iz naše nasebine, ker so odšli in še odhajajo moške moči. Kam, se ne vpraša. Tja na bojne postaje, da sovražnika premagajo. Drugera pomenka med nami ni, kot: kaj piše vaš, kje je, kdaj je pisal itd. Materno sreč posebau čuti srčno bol po sinovih. Jaz sem ena najbolj čustevih mater. Tudi moji trije sinovi so odšli. Kmalu bo 2. leti, ko je prvi odšel Albin in sicer maja meseca. Je pri Signal marinih. Sedaj se nahaja na Hawajskih otokih. — Drugi Andrej je v severni Afriki in tretji Leopold se je po dveh mesecih ravno danes, ko to pišem, oglašil iz Gvineje v Avstraliji. On dela v General Hospital. Odkar so šli, ni bilo enkrat v pisnih pritožbe, samo da je zdrav in vesel kot zmeraj. Saj sama vem, tudi zavedam se, četudi ni vse dobro. Dobri sinovi znajo mater žalostno tolažiti.

Pomlad se nam bliža, z delom v vrtili homo pozabili malo na slabe misli. Bog nam daj kaj kmalu dočakati popolno zmago, da bi se srečno vrnil sinovi in možje.

Pred tremi tedni smo brali dopis Viktorja Slavca iz Lafayette, To je naš sorodnik. Pisal je o svojo ženi Ani, da je brata ubilo v majni. Čutimo iz njim. Piše, da je umrl John

Ivana Šajn,
Warren, O.

NAŠI ZASTOPNIKI

California: San Francisco, Jacob Laushin*
Colorado: Pueblo, Peter Cullig
Walsenburg, M. J. Rafjak*
Indiana: Indianapolis: Fr. Markich
Illinois: Chicago, Joseph Berčič*
Chicago, J. Fabian (Chicago, Cleveland in Illinois)
Joliet, Jennie Bambich
La Salle, J. Spelich
Mascoutah, Martin Dolene
North Chicago in Waukegan, Math. Waršek
Michigan: Detroit, L. Plankar*

KNJIGARNA

Slovenic Publishing Company

216 West 18th Street New York City

Razprodaja KNJIG

po 50 centov komad.

IZDALA SPLOŠNA KNJIŽNICA

1 Domače živali
Spisal Damir Felgel	19 Tokraj in onkraj Sotle
Spisal Fridolin Zolna
2 Kreutzerjeva sonata
Spisal L. N. Tolstoj	22 Balade in romance
Spisal A. Askerc
3 Andrej Ternovec
Spisal Ivan Albreht	23 Zbrani spisi za mladino
Spisal Engelbert Gangl
6 Preganjanje indijanskih misijonarjev
Spisal Josip Spillman	24 Andersonove pripovedke za mladino
Priredila Utra
8 Pravljice
Zapisal H. Majar	14 Pravljice in pripovedke za mladino
Spisal Silvester Košutnik
10 Dedek je pravil
Spisal Julij Slapšak	15 Suneški invalid
Spisal Silvester Košutnik
12 Frank Baron Trenk
Po razlizi virih napisal Gjuro Panduric	17 Vojnimir ali poganstvo in krst
Spisal Josip Ogrinec
13 Pariški zlatar
Poslovenil Silvester K.	25 Duhovni boj
(Izdala družba sv. Mohorja)
L. Skupoli
16 Spisi Kristofa Smida
Poslovenil P. F. Hrovat	26 Denar
Dr. Karl Englis — Poslovenil Dr. Albin Ogris
18 Mladim srcem
Drugi zvezek. Zbirka za slovensko mladino. Spisal Kaver Meško	

Minnesota: Chisholm, J. Lukantich
Ely, Jos. J. Peschel
John Teran, Ely, Miam.
Evelth, Louis Goutze
Gilbert, Louis Vessel
Montana: Roundup, M. M. Paulian
Nebraska: Omaha, P. Broderick
New York: Gowanda, Karl Strnisha*
Little Falls, Frank Maske*
Worcester, Peter Rode*
Ohio: Harberton, Frank Troba*
Cleveland, Anton Bobek, Charles Karlinzer*, Jacob Kresnik
Girard, Anton Nagode
Lorain, Louis Balant, John Kums
Youngstown, Anton Kikelj
Oregon: Clatskanie, J. Koblar
Pennsylvania: Bessemer, John Jevnikar
Conemaugh, J. Brezovec*
Coversdale in okolici, Jos. Paternel
Export, Louis Supancic*
Farrell, Jerry Okorn
Forest City, Math. Kautz*, Frank Blodnikar
Greensburg, Frank Novak
Homer City, Joseph Kerin
Imperial, Venice Palech
Johnstown, John Polantz*
Krayn, Ant. Tauzelj
Luzerne, Frank Bulloch
Midway, John Zusi*
Pittsburgh in okolici, Philip Progar
Siedon, A. Hrovat
Turtle Creek, Fr. Schiffrer*
West Newton, Joseph Jovan
Wisconsin: Milwaukee, West Allis, Frank Skok*
Sheboygan, Anton Kolar
Wyoming: Rock Springs, Louis Tauchar*
Diamondville, Jos. Rotich
(*Zastopniki, ki imajo poleg imena *, so upravičeni obiskati tudi druge nasebine v njih okraju, kjer je kaj naših rojakov naseljenih.)
Vsak zastopnik izda potrdilo za svo to, katere je prejel. Zastopnike toplo srpošamo. — Uprava "Glas Naroda"

ZA

REVMAČNE BOLECI

DOBITE

PAIN-EXPELLER

Od leta 1867 ...
Zanesljiv liniment za družino

- ## IGRE
28 Magda
(Igra) — Alojzij Remeč
29 Peterčkove poslednje sanje
(Igra) — Pavel Gollu
30 Potopljeni zvon
(Igra) — Gerhart Hauptmann
31 Revizor
(Igra) — Nikolaj Vasiljevč
32 Spodobni ljudje
(Igra) — L. Lipovec
33 Črne maske
(Igra) — L. Andrejev
34 Antingone
(Igra) Poslovenil C. Golar
Edini vojni bond, za katerega vam bo žal, je oni, ki ga niste kupili!
36 Sveti Just
(Igra) — Spisal dr. F. Petronio
37 Fabiola in Neža
(Igra) — Poslovenil J. Podbevšek
38 Tončkove sanje na Miklav-
žev večer
(Igra) — J. Erbenčnikin F. Roje

Ker je zaloga teh knjig zelo omejena, je pri naročilu priporočljivo ome-
niti več zbir, da nam bo na ta način mogoče vsakega zadovoljiti.